

TURINYS

KAS YRA GENOSKOPAS	7
PIRMOJI KARTA. SAULĖ	21
ANTROJI KARTA. MĖNULIS	46
TREČIOJI KARTA. MERKURIJUS	75
KETVIRTOJI KARTA. VENERA	102
PENKTOJI KARTA. MARSAS	128
ŠEŠTOJI KARTA. JUPITERIS	148
SEPTINTOJI KARTA. SATURNAS	164
PABAIGOS ŽODIS	185
APIE AUTOREĮ	187

KAS YRA GENOSKOPAS

Genoskopas, arba genetinis horoskopas, nagrinėja protėvių įtaką žmogaus charakteriui ir savybėms.

Mokslas apie genus. *Genas* [gr. *genos* — giminė, kilmė] yra organizmų paveldimumo vienetas, kuriame (jo nukleotidų sekoje) užkoduota genetinė informacija; dezoksiribonukleino rūgšties (DNR) molekulės fragmentas; lemia organizmo požymius ir savybes.

Knygoje kalbėsime apie astrologinius genetinius markerius, todėl akcentuoju, kad žodis *genas* čia turi kitą prasmę nei genetikos moksle, kuriame jis simbolizuoja DNR molekulės fragmentą.

- **Genas** šioje knygoje reiškia kurio nors individo (iš septynių protėvių kartų) suformuotą ir palikuonims perduotą charakterio ar fizinio kūno savybę, gal net savybių kompleksą.

Pasak mokslo, visos mūsų savybės yra paveldėtos genetiškai, tai yra perduotos mums protėvių per įvairias genų konfigūracijas: akių ir odos spalva, pomėgiai, gabumai, ydos, polinkis į tam tikras ligas ir kt. O astrologija paprastai teigia, kad mūsų fizinis planas (kūnas, veikla, gabumai...) yra nulemti karmos, kitaip – priežasties ir pasekmės dėsnio. Tarp šiuolaikinio mokslo ir astrologijos nėra jokio prieštaravimo. Karmos dėsnis lemia, kokioje šalyje, giminėje ir šeimoje žmogus gims, kad galėtų kuo geriau save realizuoti: įgyvendinti ankstesnių įsikūnijimų svajones, atiduoti skolas ir atsiimti likimo dovanas už gerą praeities veiklą. Todėl jis patenka į giminę, kuri genetinėmis savybėmis yra labai panaši į jį patį.

Genoskopas yra ta astrologijos šaka, kuri visiškai paneigia atsitiktinumo galimybę kiekvieno individo gyvenime. Ji teigia, kad dvasinės/vidinės savybės negali būti realizuotos be tinkamai nuausto materialaus kūno. Vaiko pradėjime dalyvauja dviejų giminių genai ir jie turi susidėlioti tokia tvarka, kad galėtų nuausti vaisiui kūną, tobulai atitinkantį

ketinančios įsikūnyti būtybės savybės. Nėštumo metu vaisiaus kūnas nuolat derinamas su būsimo žmogaus dvasia, ir jei vystymosi periodu įvyksta nors menkiausias nukrypimas nuo dvasios savybių, akimirksniu įvyksta persileidimas, nes į tokį kūną dvasia negalės nusileisti.

Įdomiausia, kad iš savo protėvių galime paimti ne visas jų genuose užkoduotas ypatybes. Genoskopas labai tiksliai nusako, ką iš ko mes galime paveldėti. Tarkime, jei jūsų seneliai buvo turtingi, o proseneliai vargšai, jūsų likime taip pat užprogramuotas sunkus materialinis gyvenimas. Bet jei jūsų proseneliai buvo turtingi, nors seneliai ir tėvai nusigyveno, jūs vis tiek prasimušite ir būsite tokie pat turtingi kaip ir proseneliai. Taip yra todėl, kad požiūrį į materiją mes gauname būtent iš prosenelių ir niekieno kito. Esminės mūsų savybės materijoje yra nulemtos genų, atitekusių mums kaip protėvių palikimas.

Reikia įsivaizduoti, koks neatsitiktinis yra mūsų materialus kūnas. Kaip ir mūsų Žemė. Mokslininkai stebisi šios planetos unikalumu, nes jei nors vienas elementas būtų ne toks, koks yra, gyvybė čia būtų neįmanoma. Lygiai toks pat unikalus mūsų kūnas. Ne veltui visos religijos jį vadina dvasios šventove. Manau, ši knyga ne tik padės suprasti žmogui savo išskirtinumą ir unikalumą, bet ir priartins prie pamirštų protėvių, su kuriais kontaktą per savo genus galima palaikyti net jiems mirus.

Knygos turinys bus lengvai suvokiamas žmonėms, kurie visiškai nesidomi astrologija, na o astrologams ši informacija gali atverti naujų galimybių analizuojant likimus. Remiuosi savo astrologijos ir ajurvedos mokytojo **Igorio Ivanovičiaus Vetrovo** mokymu (daugiausia gautu seminare „Ajurvedos diagnostika, astropsichologija ir signatūrologija“, II kursas, Klaipėda, 2007 m.), **Pavelo Globos** paskaitomis (daugiausia paskaitų ciklu „Genoskopas“, Maskva 1995 m.) bei asmeninėmis įžvalgomis. Plačiausiai genoskopą nagrinėja Avestos krypties astrologas Pavelas Globa, pagal jo paskaitas rusų kalba yra išleistos dvi knygos („Геноскоп, книга 1“, 2005 ir „Геноскоп, книга 2“, 2006), bet norint jas suprasti, reikia gerai išmanyti astrologiją.

PALAIMINIMAS IR PRAKEIKIMAS

Genoskopas žmones veikia skirtingai. Jis gali pasireikšti kaip giminės palaiminimas arba kaip prakeikimas. Jei žmogus keletą gyvenimų dėjo daug pastangų tam tikroje srityje, tarkime, muzikos, jis gali gimti giminėje, kurioje gabumas muzikai perduodamas iš kartos į kartą. Žinome daug kompozitorių, kurie yra gimę muzikų giminėje, arba gydytojų, kurie gimė medikų giminėje... Tokioje aplinkoje daug lengviau save realizuoti, nes jau protėvių autoritetas nutiesia lengvesnį kelią palikuoniui siekti karjeros. Tad idealu, jei jūsų asmeninė linija sutampa su giminės linija. Tai vadiname giminės palaiminimu.

Giminės įtaka gali pasireikšti ir neigiamai, tada sakome, kad žmogus paveldėjo prakeikimą. Taip atsitinka, jei žmogus keletą gyvenimų kenkė savo giminei, užkrėsdavo ją įvairiais ydingais virusais (incestas, alkoholizmas, išdavystės, prakeikimai ir pan.). Tada žmogus patenka į giminę, kurioje tokios ydos perduodamos iš kartos į kartą, ir jam neišvengiamai tenka gelbėti tą giminę taisant asmeninį charakterį.

Išgirdę, kad yra paveldėję giminės prakeikimą, žmonės suklūsta ir tuoj pat nori jį panaikinti, klausia, kas ir kaip galėtų tai padaryti. Turime labai aiškiai suprasti, kas yra prakeikimas. Atmeskime prietarus ir magiją. Prakeikimas kyla ne iš išorės, bet iš vidaus. Atsigręžkime į žmogaus psichologiją. Mūsų vidinis tikėjimas nuodėme, tikėjimas, kad padarėme ką nors negero, sukuria mumyse disharmoniją. Kuo tikėjimas nuodėme yra didesnis, tuo stipriau ima smaugti kaltė ir taip sukuria mumyse ne tik atpildo laukimą, kuris paskatina depresiją, bet ir realius hormonų pakitimus, kurie alina fizinį kūną. Niekada nepaveldėsime prakeikimo, jei patys neturėsime tų pačių savybių kaip ir protėviai, savo kaltėmis mums jį uždėję. Tad panaikinti prakeikimą galime tik taisydami savo charakterį. Žinoma, galima turėti mokytoją ar vedlį, kuris skirs įvairių mistiškų užduočių, bet tai nėra būtina. Svarbiausias dalykas, ko reikalauja prakeikimas, – ištaisyti savo charakterį, pakeisti mąstymo modelį, praplėsti savo ribas...

I. Vetrovo, taip pat ir mano nuomone, giminės prakeikimas palengvina darbą su savimi. Stebėdami giminaičių ir protėvių likimus, charakterio trūkumus, galime mokytis iš svetimų klaidų, nes realiais pavyzdžiais matome, kokias pasekmes turi vienas ar kitas elgesio modelis, būdingas ir mums. Galime pažiūrėti į save iš šalies. Be prakeikimo daug sunkiau.

Jei skaitydami šią knygą suprasite, kad jus veikia genoskopas, be to, veikia neigiamai, neišsigąskite. Pradėkite stebėti giminaičius ir savyje taisykite jų klaidas. Tyliai ir ramiai. Giminaičiai yra akli, o jūs jau suprasite, kas vyksta, kokia yda nori vadovauti jums įvairiose situacijose. Tiesiog nepasiduokite jai. Prakeikimo panaikinimas užtruks visą jūsų gyvenimą. Jei jums pavyks, ydingo geno nebeperduosite savo palikuonims.

EGREGORAS

Šioje vietoje įveskime *egregoro* terminą. **Egregoras** (gr. ἐγρήγορος – „budrus“) – daikto dvasia, angelas, „mentalinis kondensatas“, atsirandantis iš žmonių minčių bei emocijų ir tampantis savarankiška būtybe, turinčia asmeninę būtį. Paprasčiau tariant, žmonės ieško bendraminčių, šie buriasi į grupelę, kurią vienija bendra idėja, tikslai, svajonės ar dar kas nors. Taip gimsta energija, stipresnė už vieno žmogaus, nes ją sudaro žmonių grupės spinduliuojama jėga. Ilgainiui bendruomenės dvasia sustiprėja tiek, kad žmonės tampa jai pavaldūs. Ji ima valdyti jai priklausančias žmogiškas būtybes. Šiuolaikinis mokslas nepripažįsta egregoro egzistavimo.

Patys stipriausi egregorai yra **religiniai**. Jei permąstysite krikščionybės pradžią, jos istoriją, pažinsite egregoro evoliucijos pavyzdį. Pačioje pradžioje aplink Kristų būrėsi žmonės, jų vis daugėjo. Juos vienijo bendra idėja, tas pats mokymas – meilė. Iš pradžių tie žmonės buvo persekiojami, naikinami, bet idėja buvo tokia stipri, kad nevaržomai plėtėsi ir galų gale įsitvirtino taip stipriai, kad netgi pradėjo diktuo-

ti savo sąlygas pasauliui: pakeitė kalendorių (laikas skaičiuojamas nuo Kristaus gimimo), leido sau žudyti (kryžiaus žygiai, „raganų“ deginimai viduramžiais ir t. t.), diktavo sąlygas valstybėms (valdovai turėjo paklusti popiežiui ir Bažnyčiai)...

Yra ir mažesnių egregorų, kurių energija-idėja suburia žmones įvairiai veiklai. Kiekviena valstybė, miestas, organizacija, mokykla, specialybė, menai ir pan. turi savo egregorus. Yra net jos egregoras, štai kodėl grupėje darant asanas jos pavyksta daug geriau, nei atliekant namie vienas. Taip yra todėl, kad egregoras grupėje suteikia energijos tai konkrečiai veiklai.

Egregorai būna **grubūs ir subtilūs**. Tai priklauso nuo pagrindinės jo esmės ir to, kokio subtilumo žmones pavyksta pritraukti. Egregorai evoliucionuoja kaip ir viskas šiame pasaulyje. Kaip atskirti egregoro lygmenį? Pagal baimės ir meilės santykį jame. Grubiuose egregoruose baimė vienija žmones, iš tokio egregoro netgi pavojinga išeiti, nes žmogus gali nukentėti. Štai kodėl sunku ištrukti iš nusikalstamumo egregoro, nes šis nėra linkęs žmonių paleisti. Subtilūs egregorai vienija savo narius meilės principu. Tokia bendruomenė be jokio pasipriešinimo paleidžia savo žmones, jei jie nori pereiti kur nors kitur. Bet dažniausiai patys išėjusieji vėl sugrįžta, nes niekur kitur tokios meilės neranda.

GIMINĖS MISIJA

Mums gal bus sunku tai suprasti, bet kiekviena giminė taip pat turi savo pagrindinę idėją, siejančią visas kartas. Giminių egregorai buriasi tam, kad sudarytų žmonijos vystymosi vektorius. **Kiekviena giminė turi savo konkrečią misiją** (*pitri karma*), kuri dažnai būna užkoduota pavardėje. Jei misija nedidelė, ji realizuojasi per 12 kartų. Jei misija didesnė, giminė aktyviai veikia 49 kartas. Na, o jei misija yra milžiniška, ji turi intensyviai veikti net 144 kartas. Giminės pradininkas vadinas *pradžiapāciu*. Toks individas gimsta visiškai laisvas nuo jį pagimdžiusios giminės karmos. Jis pradeda naują liniją, todėl paprastai turi

labai daug vaikų, dažniausiai berniukų. Atėjus laikui, giminė kartu su egregoru turi žūti. Genetinės ligos, išsigimimai (net patys paprasčiausi, pvz., deformuotos ausys) jau yra ženklas, kad giminė žūva.

Žvelgdami į vieno žmogaus gyvenimą mes suvokiame, kad jis neišvengiamai priklauso bent keliems didesniems ar mažesniems egregorams. Jis tarnauja religijai, valstybei, specialybei, pomėgiui ir pan. Ar jam teks tarnauti ir giminės egregorui, priklauso nuo jo asmeninės karmos (*prarabha karmos*). Žmogus į reikiamą giminę gali pakliūti vien tam, kad įgyvendintų asmeninius ketinimus (kaip anksčiau minėjome medikus, gimusius medikų giminėje). Jei koks nors žmogus bent viename gyvenime ištikimai tarnavo bet kokiam egregorui, dažniausiai jis gimsta giminėje, kuri yra palaiminta, kurioje gali atskleisti savo talentus. Tokių žmonių Baltasis Mėnulis dažnai būna Vėžyje. Jei žmogus kuriame nors gyvenime išniekino, išdavė kokį egregorą, tada jam dažniausiai tenka gimti giminėje su prakeikimu. Tokie žmonės dažnai turi Juodąjį Mėnulį Vėžyje. O kartais tokiam nelaimėliui paprasčiausiai net stipri giminė atrodo kaip prakeikimas.

Įsivaizduokime žmogų, kuris niekada nesidomėjo medicina, tar-kime, praeituose gyvenimuose jis tobulėjo karo srityje. Už tam tikras kaltes egregorui jis gali būti pasiūstas gimti medikų giminėje, kurioje nuo mažens bus ugdomas perimti giminės liniją. Kad ir kaip vaikas priešinsis, norės sportuoti, muštis, kautis, jam tai bus draudžiama, jis bus verčiamas studijuoti su biologija susijusius mokslus. Tokiam žmogui tai bus didelė kančia. Matome, kaip genoskopas šiame pavyzdyje blokuoja asmeninę karmą.

Šioje istorijoje galimos dvi išeitys. Jei žmogus nedarbs su genoskopu, jis degraduos. Tėvai nepalaikys jo noro tobulėti kovojant sporto salėje, todėl jis ims muštis tiesiog gatvėje. Tėvai vers jį studijuoti biologiją, o jis tai darys formaliai, stengsis visaip išsisukti, todėl geru mediku irgi netaps. Žodžiu, jam nepavyks savęs atskleisti nei karyboje, nei medicinoje.

Kita išeitis – atidirbti genoskopą. Jei žmogus suvokia, kad yra paveiktas giminės karmos neatsitiktinai, jis sąmoningai dirbs su genoskopu. Kad ir kaip nepatiktų, dės visas pastangas, siekdamas perimti medicinos liniją. Visą savo laiką skirs biologijos studijoms. Žinoma, trauka karo menui niekur nedings, nes tai jo asmeninė karma. Laisvalaikiu jis gali lankyti kovos menus, ir dėl to giminė neprieštaraus, nes jis geranoriškai vykdo jos valią – mokosi medicinos. Ir gali būti, kad toks žmogus, atlikęs pareigą giminei, taps karo gydytoju. Taip jis realizuos ir giminės, ir asmeninę liniją. Tad į kiekvieną prakeikimą reikia žiūrėti kaip į galimybę save atskleisti dar originaliau, nei pats gali įsivaizduoti.

Iš esmės šiame pasaulyje nebūna nieko atsitiktinio. Giminė pritraukia joje gimti tas dvasias, kurios savo savybėmis yra panašios į ją. Todėl mes patenkame į tą giminę, kuri savo genetika mums artimiausia. Tad kaltinti giminaičių už mums užkrautą prakeikimą neturime teisės.

Turbūt nustebote, kad niekur neužsimenu apie prakeikimą, kurį giminei galėjo skirti koks supykęs burtininkas. Gausu pasakojimų apie tokius atsitikimus, bet žvelgdami šiuolaikinio žmogaus akimis, suvokiame, kad tai tėra tautosaka. Jei darytume prielaidą, kad toks sąmoningas kito žmogaus prakeikimas galėtų paliesti giminę, analizuodami situaciją, vis tiek grįžtume prie asmeninio charakterio trūkumų. Pirmiausia, tyras ir geras žmogus negalėtų įstumti kito į tokią padėtį, kad šis norėtų jį prakeikti. Tačiau tarkime, kad koks nors labai blogas supyko ant gero žmogaus ir palinkėjo jam negerų dalykų. Deja, tie pikti palinkėjimai negali paveikti tyro, be nuodėmės žmogaus, nes tie prakeikimai neturės pagrindo prikibti. Kaip rytiečiai sako, prie lotoso negali prilipti joks purvas, nes jis neišsilaiko ant žiedo, tuoj nuslysta. Taip ir tyras žmogus, visi prakeikimai nuo jo nuslysta. O jei prakeikimas prikibo, žinok, buvo tam pagrindo: gal žmogus išsigando, gal irgi supyko, gal visgi tikrai buvo pasielgęs netinkamai ir pasijuto kaltas... Kažkur charakteryje tikrai buvo dėmė, prie kurios prakeikimas ir prilipo.

linkusioje į nutukimą, tai reiškia, kad prie asmeninės konstitucijos jis negalės grįžti, kol neatsikratys antsvorio ir netaps pavyzdžiu savo giminaičiams bei palikuonims. Jei nežinote savo kūno konstitucijos, ją galima nustatyti tam tikrais testais, kurių yra internete, – jie vadinami došos nustatymo testais.

Tai yra pagrindiniai žymenys, rodantys, kad žmogų veikia genoskopas. Kiti rodikliai yra subtilesni ir įmanomi išvelgti tik astrologui, todėl apie juos čia nekalbėsime. Jei galite sau tvirtinti, kad kuris nors raktas iš aštuonių pateiktų jus veikia, ši knyga ypač pravers savęs pažinimui. Tokiu atveju turite suprasti, kad jūsų likimas glaudžiai susijęs su giminių likimu, kad jus sieja labai stiprus genetinis ryšys su protėviais, taip pat darote ypatingą įtaką palikuonims, kurie gims septyniose kartose nuo jūsų.

SEPTYNIOS KARTOS

Kodėl svarbios septynios kartos? Kad suprastume septynių sluoksnių svarbą mūsų pasaulyje, prisiminkime savaitę, turinčią septynias dienas, gamą iš septynių natų, septynių spalvų spektrą ir kas mums aktualiausia – septynias pagrindines planetas.

Įdomu tai, kad rusų kalboje *šeima* yra *семья*, galime šį žodį išskaidyti į *семь* „septyni“ ir *я* „aš“. Taigi šeima yra „septyni aš“. Įvairiose kultūrose septynios kartos yra laikomos vienu vienetu. Šventraščiuose ir tautosakoje kalbama apie tai, kad prakeikimai ar palaiminimai gula ant septynių kartų. Astrologijoje taip pat turime septynias pagrindines planetas (Saulė, Mėnulis, Merkurijus, Venera, Marsas, Jupiteris, Saturnas), kurios labai stipriai veikia kiekvieną žmogų. Kitos planetos (Uranas, Plutonas, Neptūnas, Chironas, Prozerpina) yra labai tolimos ir veikia ypač subtiliai, kai kurie žmonės net nejaučia šių planetų poveikio savo gyvenime. Tad teoriškai ankstesnės kartos, gyvenusios dar iki septintosios kartos, turi įtakos mūsų likimui, bet jos apčiuopti beveik neįmanoma. Suvokiame, kad jei akmens amžiuje mūsų protėvis

nebūtų sutikęs promotinos, mūsų gal irgi nebūtų buvę, bet taip giliai neįstengiamo pažvelgti.

Septynias kartas sudaro 126 žmonės: 2 tėvai, 4 seneliai, 8 proseneliai, 16 proprosenelių, 32 propropseneliai, 64 propproproseneliai. Šie žmonės daro pačią stipriausią įtaką audžiant mūsų fizinį kūną ir pasaulį.

Knygoje apžvelgsime visas kartas. Planetos parodys, kokias savybes esate atsinešę, ką asmeniškai esate atidirbę, koks turėtumėte būti. Jei rasite neatitikimų, tai jau bus rodiklis, kad vieno ar kelių protėvių genai kaip angelai sargai arba angelai gundytojai jus verčia elgtis kitaip. Vienu atveju su dėkingumu turėtumėte vykdyti giminės misiją ir perduoti ją savo palikuonims. Kitu atveju turėtumėte ištaisyti giminės prakeikimą, apvalyti ją nuo ydos ir pradėti naują liniją, kurioje jūsų palikuonys bus išgelbėti nuo prakeikimo.

Gal bus sunku patikėti, bet mūsų asmeninis likimas, tai, kaip mes sugebėsime nugyventi savo gyvenimą, gali veikti ne tik palikuonių ateitį, bet ir jau iki jūsų gyvenusių protėvių likimą. Kaip tai gali būti? Labai paprastai. Jei jūs nuveiksite ką nors nuostabaus šiame pasaulyje, jūsų tėvai, seneliai ir kiti protėviai bus šlovinami, ateities kartos tyrinės jų gyvenimus ir sakys, kad jūsų protėvių genai sukūrė jumyse unikalių savybių, leidusių nustebinti pasaulį. Taip jūsų protėviai taps palaimintaisiais. Ir jei, atvirkščiai, jūs savo elgesiu sugriausite pasaulio harmoniją, septynios kartos iki jūsų bus kaltinamos už tai, kad užaugino jus tokį blogą. Be to, nepamirškime, kad mūsų protėvių dvasios toliau tęsia savo reinkarnacijų kelią, jūsų giminaičiai ir šiuo metu gyvena kituose kūnuose kitose vietose. Tad jūsų nesėkmės ar pasiekimai lemia jiems neigiamų ar teigiamų taškų.

Labai dažnas atvejis, kai žmogus, užtraukęs savo giminei prakeikimą, gimsta toje pačioje giminėje jau septintoje kartoje, kai tas prakeiksmas įgauna didžiausią galią. Karmos dėsnis grąžina jį tam, kad pats pradėjęs ir užbaigtų tą liniją. Tokiu atveju jis privalo apvalyti giminę savo garbingu ir tyru pavyzdžiu.

PIRMOJI KARTA. SAULĖ

AŠ

PIRMOJI KARTA ESU AŠ

Žmogaus dvasia ateina į šį materialų laiko ir erdvės pjūvį neatsitiktinai. Gyvenimų grandinė yra labai logiška ir tvarkinga, prižiūrima karmos dėsnio. Mes save suformuojame poelgiais, kurie kartais būna skausmingi (suvokiame juos kaip klaidas), kartais laimingi (suvokiame juos kaip teisingus). Vaduodamiesi iš nemalonių dalykų ir situacijų mes tobulėjame, ieškome geriausių sprendimų, tobuliname save, progresuojame. Kiekvienas kitas gyvenimas yra statomas ant prieš tai buvusių gyvenimų suformuoto pagrindo.

Šis gimimas visada būna labai kruopščiai suplanuotas. Kaip mes jau išsiaiškinome, tame planavime dalyvavo kelios kartos iki mūsų. Mes gauname kūną pagal savo dvasios dydį ir savybes. Kūnas negali būti nei per ankštas, nei per didelis. Jis turi visiškai atitikti mūsų savybes, atsineštas iš praeitų gyvenimų.

Pati mūsų dvasia yra dieviška, absoliuti, amžina. Jai nieko netrūksta. Jai tobulėti nėra kur. Tačiau materialiaame pasaulyje, apsimylę žmogaus odą, mes apie tai pamirštame ir savo savybėmis nutolstame į neapsakomus tolius nuo savo tikrosios dieviškosios esmės. Gyvenimų grandinės tikslas ir yra materialioje plotmėje grįžti prie jau turimo tobulumo.

Geriau tai suvokti mums padėtų **persiko analogija**. Persiko kauliukas yra talpykla, kurioje sudėta visa informacija, kas jis ir koks yra. Aukščiausia persiko kauliuko savirealizacijos galimybė – tapti persiko medžiu. Jei kauliukas pakliūs į tinkamą dirvą ir palankias sąlygas, jis užaugs kaip medis – ne obelis, ne kaštonas, bet būtent persikas. Kau-

liukas atitinka mūsų dvasią, kurioje yra visa informacija, kas aš esu iš tikrųjų, atmetus ribotą mano fizinę išraišką. Šiame gyvenime, tarkim, aš esu Marytė, lygiai kaip persikas šiame laiko pjūvyje yra persikas. Bet savo dvasinėje plotmėje aš esu nepalyginamai daugiau nei konkreti Marytė, kaip persikas savo aukščiausioje plotmėje yra persiko medis.

Persiko minkštymas yra saldžiausia vaisiaus dalis, o mūsų žmogiškojoje analogijoje tuo minkštimu tampa mūsų patirtys: emocijos, išgyvenimai, pasiekimai, jausmai... Visa tai, kas sudaro gyvenimo skonį. Tai mes galime vadinti savo astraliniu kūnu. Persiko odelė yra vaisiaus apvalkalas, kuris atitinka mūsų fizinį kūną, sausą, grubų, bet tik per jį mes galime realizuotis išoriniame pasaulyje.

Suvokiame, kad ne persiko odelė suformuoja vaisiaus savybes ir formą. Kauliuke slypinti informacija suformuoja reikiamą vaisiaus minkštimą, o tada jau jis apsigaubia odele, kuri atkartoja minkštimo formą. Lygiai taip pat mūsų dvasia suformuoja mūsų astralinį kūną, sudarytą iš įvairiausių patirčių, o fizinis kūnas tik atkartoja vidines savybes materijoje. Raukšlė kaktoje neverčia mūsų nuolat pykti. Yra atvirkščiai: nuolatinis pyktis fiziniame kūne suformuoja raukšlę kaktoje.

Jūsų asmeninio horoskopo **Saulė rodo jūsų dvasios esmę**. Tai jūsų persiko kauliukas, kuris rodo, kas jūs esate, koks galite būti, kokia jūsų esmė. Saulė – tai pagrindinis asmeninis kanalas. Jūs puikiai žinote, kas esate pagal horoskopą – Avinas, Jautis ar Ožiaragis... Mat kaip tik Saulės padėtis gimimo metu parodo priklausymą vienam ar kitam horoskopo ženklui. Priminsiu zodiako ženklų laikotarpius:

Avinas	kovo 21 d. – balandžio 20 d.
Jautis	balandžio 21 d. – gegužės 21 d.
Dvyniai	gegužės 22 d. – birželio 20 d.
Vėžys	birželio 21 d. – liepos 22 d.
Liūtas	liepos 23 d. – rugpjūčio 22 d.
Mergelė	rugpjūčio 23 d. – rugsėjo 22 d.
Svarstyklės	rugsėjo 23 d. – spalio 22 d.

Skorpionas	spalio 23 d. – lapkričio 22 d.
Šaulys	lapkričio 23 d. – gruodžio 21 d.
Ožiaragis	gruodžio 22 d. – sausio 20 d.
Vandenis	sausio 21 d. – vasario 19 d.
Žuvys	vasario 20 d. – kovo 20 d.

Jei gimėte ribojantis ženklams, atminkite, kad jūsų esmė yra dvilypė, turinti dviejų ženklų savybių. Jei gimėte trys dienos iki kito ženklo pradžios, jūs jau turite ir savo, ir būsimo ženklo savybių. Pavyzdžiui, jei gimėte vasario 17, 18 ar 19 dieną, jūs turėsite ir Vandenio, ir Žuvų savybių.

Apžvelkime, ką jūs atsinešėte savo, kas jumyse glūdi kaip galimybė, kas yra unikalų ir nepakeičiama.

KETVIRTOJI KARTA. VENERA

PROSENELIAI

KETVIRTOJI KARTA YRA MANO PROSENELIAI.

Prosenelių turime **aštuonis**. Jų įtaka yra daug gilesnė nei senelių, bet ji sunkiau pastebima. Seneliai lemia mūsų talentus, kuriuos galime atsekti, nes šiuos žmones dažniausiai pažįstame, žinome jų mąstymo modelį. Na, o su proseneliais sudėtingiau. Per Veneros planetą jie mums lemia **genialumą**. Jei proseneliai buvo tyri, geranoriški, šviesūs, jei jie sąžiningai darė savo darbus, taip jie nulėmė mums stiprią apsaugą. Tokiu atveju galime tapti genialiais savo srities meistrais be jokių paaiškinamų priežasčių.

Tą pačią dieną gimsta daug žmonių, bet tik kai kurie tampa genialiais. Kodėl? Horoskopai bus identiški. Bet genetika skirtinga! Polinkis į meistriškumą atsiskleis labai lengvai, jei pateksime į giminę, kurioje mūsų pasirinktos srities veikla protėviai jau užsiiminėjo ir darė tai sąžiningai. O jei pakliūsime į giminę, kuri apie tą veiklą nieko neišmanė, tingėjo, simuliuo ar kitaip nusikalto, tada net mūsų asmeniniame horoskope matomi talentai nebus atskleisti iki genialumo, nes genetika mums neleis, stabdys.

Yra septynios šventosios specialybės, kurios davė pradžią visoms pasaulyje egzistuojančioms profesijoms. Jos siejamos su Didžiųjų Grįžulo Ratų žvaigždėmis. Su jomis siejami ir mūsų proseneliai, tad galime išvesti seką, kuri pateikiama žemiau.

Didžiųjų Grįžulo Ratų žvaigždės, šventųjų veiklos sritys, proseneliai:

- Fekda – gydytojai – mamos tėvo tėvas.
- Merakas – menininkai – mamos mamos mama.

- Aliotas – mokytojai – tėvo mamos tėvas.
- Dubchė – kalviai (visi amatai, mechanika) – mamos mamos tėvas.

- Megrezas – žemdirbiai – mamos tėvo mama.
- Micaras – juristai (visa teisėsauga) – tėvo tėvo mama.
- Benetnašas – astrologai (visi mokslai) – tėvo mamos mama.

Savo veikloje norėdami pasiekti genialumo ir meistriškumo, pirmiausia turite priskirti ją kuriai nors iš septynių šventųjų specialybių. Kartais veikla gali būti susijusi su dviem sritimis, pvz., karo gydytojas – medicina ir teisė, režisierius – menas ir amatas ir pan. Tada pagal pateiktą lentelę suprasite, kuris prosenelis, užsiimant šia veikla, jums gali suteikti jėgos ir apsaugos. Kreiptis į atitinkamą prosenelį patartina medituojant į jo žvaigždę. Žvaigždę danguje labai lengva rasti pasinaudojus išmaniųjų telefonų programomis, pvz., *Google Sky Map*, kurios jums nurodys žvaigždžių dangaus skliaute pavadinimus.

Analizuojant horoskopą taip pat gali paaiškėti, kad kažkuri planeta bus susijungusi su viena iš Didžiųjų Grįžulo Ratų žvaigždžių (tai jums gali pasakyti astrologas). Tai reikš, kad toji planeta susijusi su atitinkamu proseneliu, kuris per ją spinduliuoja pagalbą veiklos srityje.

Ta pagalba yra subtili ir sunkiai pastebima, nes ji pasireiškia kaip aplinkybės. Genialūs žmonės, kalbėdami apie savo sėkmės kelią, dažnai pabrėžia atsitiktinių aplinkybių svarbą. Tiesiog palankiai susidėliojo įvykiai, tinkamu metu buvo reikiamoje vietoje... Na, o jei proseneliai savo charakteriu įnešė virusą arba prakeikimą į giminės liniją, tada dėl tokių pat atsitiktinių įvykių galime pakliūti į labai nemalonias situacijas, kurios mūsų galimybę tapti meistrų paprasčiausiai užblokuos.

Ketvirtoji karta savo pasiekimus **turte ir meilėje** atiduoda mums, pirmajai kartai, lyg palikimą. Jei proseneliai visuose išbandymuose išliko kilnūs ir tyri, jų nuopelnai pereis mums. Net jei buvo ištremti į Sibirą, bet nepalūžo ir netapo žvėrimis, dėl to mums tik geriau – atlygis už jų skriaudas mums atneš sėkmę ir finansinę naudą. Lygiai taip pat ir mes savo proanūkiams lemiame jų materialinę gyvenimo plotmę,

savirealizaciją per genialumą. Jei dėl pinigų elgiamės netinkamai, sukčiaujame, išduodame, mūsų palikuonys dėl oficialiai nepaaiškinamų priežasčių niekaip negalės sudurti galo su galu.

Sėkmė ar nesėkmė meilėje taip pat ateina iš prosenelių. Jeigu niekaip nerandate savo meilės nesėkmių priežasčių, nors asmeninis horoskopas jums rodo sėkmę šioje srityje, bet vis tiek nuolat tenka nusivilti, galite už tai padėkoti proseneliams, ar vienam iš jų. Kažkuris tuokėsi ne iš meilės, o tai anksčiau būdavo normalu. Bet jei susituokę iš pareigos, materialinių sumetimų, jie visgi sugebėjo pamilti savo sutuoktinį, tada jums meilės reikalai tikrai turėtų sektis.

Mūsų dienomis ši sritis ypač slidi, dažnai žmonės nežino, kaip geriau elgtis. Dabar paprastai tuokiasi iš meilės, bet atvėsus jausmams prasideda įvairūs nesklandumai. Vieni skiriasi ir tuokiasi su kitais. Kiti lieka kartu, tačiau visą gyvenimą ne tik nemyli vienas kito, bet netgi nekenčia ir kankinasi. Dar kiti susiranda meilužius. Turime suprasti, kad savo elgesiu meilės reikaluose mes ruošiamo genus, kurie bus perduoti proanūkiams ir jiems mūsų problemos grįš kaip nepaaiškinamų įvykių lavina, griauianti arba kaip tik apsauganti jų santykius meilėje. Kad ir kaip sugalvotume spręsti asmeninius meilės rūpesčius, turime žinoti viena – gyventi be meilės yra didelė nuodėmė.

Dar vienas aspektas – mūsų **grožis** taip pat priklauso nuo prosenelių gebėjimo mylėti. Jei aplinkiniai jums sako, kad esate gražus, galite net neabejoti, kad kažkuris iš jūsų prosenelių labai tyrai mylėjo, gal net pasiaukėjo dėl meilės. Bet jei pačiam nemalonu žiūrėti į save veidrodyje, atmintkite, kad vienintelis būdas išgelbėti savo palikuonis nuo tokios pat neharmoningos išvaizdos yra pradėti nuoširdžiai mylėti.

Prosenelių energija mums padeda judėti erdvėje. Vienomis kryptimis judėdami visada nukenčiame, kitomis – laimime. Visos aštuonios pasaulio kryptys susijusios su konkrečiais proseneliais. Atskaitos taškas yra jūsų gyvenamoji vieta arba vieta, kurioje jūs praleidžiate daugiausia laiko.

PABAIGOS ŽODIS

Mūsų 70–80 metų trukmės gyvenimas yra per trumpas, kad atmerktomis akimis pamatytume septynių kartų poveikį. Tik užmerktomis akimis, per meditaciją, galime nagrinėti tokius subtilius dalykus... Arba galime atsigręžti į astrologiją ir per jos simbolius sąmoningai pamatyti, kas aš esu ne tik giminėje, bet ir visame žmonijos tinkle.

Tik vienas pavyzdys. Šeimoje buvo dukra ir jos jaunesnis brolis. Kaip ir dera, ji ištekėjo pirmoji. Susilaukė sūnaus ir tik tada sužinojo, kad turi paveldėjusi giminės prakeikimą, kurį perdavė savo vaikui, nes pagimdė jį būdama 27 metų (tada Lilit grįžta į savo vietą). Perdavusi prakeikimą sūnui, neteko viršutinio kairiojo priekinio danties, kuris moteriai simbolizuoja gryną vyriškąją tėvo liniją (šeštojoje kartoje). Danties netekimas reiškia, kad tas protėvis nustojo ją globoti, nes tai, ko buvo iš jos laukiama, jau atlikta. Pradžioje ji šio reiškinio nesuprato. Bet bėgant metams moteris neteko sutuoktinio, o jos brolis taip ir nesusilaukė sūnaus. Sulaukęs pilnametystės jos sūnus nusprendė pasivadinti mamos pavarde, nes su tėvu nepalaikė jokio ryšio. Kai neteko danties, tos moters giminės prakeikimas perėjo jos sūnui, todėl dabar ji buvo laisva ir pradėjo save labai rimtai realizuoti gyvenime. Beje, jos asmeninės savybės bei planetų simboliai rodo, kad jos dvasia vyriška, gal todėl turėjo teisę perduoti vyriškos linijos genus savo sūnui. Mamos šeštoji karta sūnui yra jo septintoji karta, tad gavęs prakeikimą jis tapo vieninteliu tos giminės vyriškuoju palikuoniu, turinčiu atlikti tai, kas buvo nulemta protėvių. Žinoma, jo gyvenimas buvo sunkus, bet jis išgarsino giminę, nes nugalėdamas genais perduotas ydas ne tik apvalė visą savo giminės medį nuo nešvaros, bet ir rado asmeninį talentą. Tokių istorijų be galo daug, bet jų tikroji prasmė atsiskleidžia tik iš didelės laiko perspektyvos. Tokiose istorijose, atrodytų, atsitiktiniai įvykiai tampa prasmingi.

Tikiuosi, yra žmonių, kurie pasirengę medituoti į protėvius. Nepamirškime, kad nesvarbu, į ką medituojuame, visada ten, anapus, randame tik save patį.